

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00791/2011-01

Дана: 27.априла 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Л. Д. из Жагубице**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 27.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Л. Д. из Жагубице** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00412/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Л. Д. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Општинском суду у Жагубици, истовремено и вршио дужност председника суда, а пријаву за избор подноси за Основни суд у Пожаревцу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију суда за који је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност; да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да му се достави одлука са разлозима; због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности и оспособљености истиче да је у посматраном периоду имао укинутах К 14% одлука и П 19%, а што је бољи резултат од просека суда, да је имао остварење норме у 2006.години 232,8%, 2007.године 333,85% и у 2008.години 208,53, да

је укупан коефицијент ажурности у Општинском суду у Жагубици био 2,10, а да он није имао у раду застарелих предмета.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да му је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да му није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права, поново одлучи о његовој пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године, а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да је тренутку одлучивања о његовој пријави биона сталној судијској дужности, па како се налазио на сталној судијској дужности и испуњава све критеријуме требало је да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, те да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су била у било каквом пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да га ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити му је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радио нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00412/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 349 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 2, 3 и 7 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу су образовани у погледу стручности и оспособљености. У сагледаваном трогодишњем периоду 2006.2008.година обављао је дужност судије и

председника Општинског суда у Жагубици, који је имао пет судија, тако да је поступао у предметима различитих правних материја.

Критеријум стручности се утврђује кроз квалитет рада, на основу броја потврђених, преиначених и укинутих одлука по правном леку као и на основу начина решавања предмета. У 2006.години у кривичној материји од укупног броја решених предмета по жалбама, имао је 65,38% потврђених, 15,38% преиначених и 19,23% укинутих одлука, што није задовољавајући квалитет, јер је Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности прописано да судија има задовољавајући квалитет ако број укинутих одлука, у односу на број решених по жалби, не прелази 15% у кривичној материји у општинским судовима.

Поступајући у извршној материји у 2008.години је имао 72,73% потврђених и 27,27% укинутих, што такође није задовољавајући квалитет јер је наведеним Мерилима прописано да судија има задовољавајући квалитет ако број укинутих одлука не прелази 25% у грађанској материји у општинским судовима.

У односу на начин решавања предмета, није показао задовољавајући квалитет, јер је у 2006.години у парничној материји од укупно 26 решених предмета 3 решио пресудом, а 23 на други начин, У 2007.години од укупно 26 решених предмета 9 је решио пресудом а 17 на други начин. У тим предметима које је решио пресудом, 3 пресуде је израдио изван законског рока и рока до 30 дана, на колико се може продужити законски рок по наведеним мерилима, и то у року до 60 дана и једну у року преко 60 дана.

У 2008.години од укупно 31 решен предмет у парници 6 је решио пресудом, а 25 на други начин. И у овим предметима пресуде није урадио у законском року, нити у року од 30 дана, већ је 2 урадио у року до 60 дана и 2 преко 60 дана. Дакле поред тога што оваквим начином решавања предмета није показао задовољавајући квалитет, а тиме није остварио критеријум стручности, израдом одлука после законског рока и рока преко 30 дана, показао је да није испунио критеријум оспособљености.

Осим наведеног разлочи за сумњу у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснивају се на основу извршеног надзора од стране Министарства правде којим је установљено да су основане притужбе на његов рад и то у предметима И.107/05, И.113/07 и К.104/03.

Поступајући у предмету И.107/05 утврђено је да је одбио да депонована средства уплаћена на рачун суда од стране дужника преда повериоцу на руке, због чега је дат налог председника тог суда да спроведе извршење у складу са Законом. У предмету И.113/07 притужба је дата на дужину трајања поступка због чега је председник Окружног суда у Пожаревцу поступајућем судији, имајући у виду да је реч о предмету извршења из 2007.године наложио да извештава сваких 30 дана виши суд докле се стигло са поступком. У предмету К.104/03 утврђено је да је предмет архивиран као завршен због одустанка оштећеног од кривичног гоњења, а у списима предмета се не налази решење о обустави поступка нити има података о достави решења окривљеном, па је председник вишег суда наложио да оконча предмет у складу са Законом.

Из наведеног је закључено да није испунио критеријум оспособљености и стручности у складу са одредбом члана 45 Закона о судијама, па је констатован престанак судијске дужности у смислу одредбе члана 101 закона о судијама“.

Против те одлуке подносилац приговора је изјавио жалбу Уставном суду. Жалбу изјављује због битних повреда одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. Елаборира карактер побијане одлуке, указује да је одлуку донео орган који није конституисан нити је одлучивао у саставу прописаном Уставом и Законом о Високом савету судства, а ова битна повреда није отклоњена ни каснијим избором преосталог члана, изражава сумњу у непристрасност појединих чланова Високог савета судства, сматрајући да су били у сукобу интереса, сматра да је повређено основно процесноправно начело – *ne bis in idem*, а истовремено и начело – забране *reformatio in peius*, да су седнице савета биле супротно Пословнику затворене за јавност, да му није омогућен увид у предмет, да није обавештен о постојању сумње у испуњеност критеријума, да му је онемогућено да расправља у поступку, да су докази на основу којих је одлука заснована прибављани накнадно. У погледу испуњености критеријума стручности и оспособљености указује да је ВСС био у дужности да формира ранг листу и на основу исте утврди ко од кандидата испуњава услове на подручју Основног суда Пожаревац, доставља по свим мерилима ранг листе. Указује и на свој научни рад и објављене реферате и научне радове. У погледу предмета И.107/05, указује да су све радње у поступку спроведене али да при позиву шефа рачуноводства да отвори рачун ради преноса средстава поверилац је то одбио и захтевао исплату средстава на руке, да се ради о лицу које му је било претило, да је нападао и извршитеља секиром, претио и нападао друге судије, да је покренут поступак по оптужном предлогу ОЈТ, да није он одговоран за исплату средстава већ извршитељ и шеф рачуноводства и да је у предмету поступљено на законит начин, а да је суштина била само у иживљавању повериоца. У предмету И.113/07 поступано је ажурно и у три маха наплаћен од дужника укупан износ од 228.369,00 динара што је исплаћено повериоцу, да је извршен попис али да није било заинтересованих купаца, па је отуда поступак трајао дуже, а при том да се уопште није радило о старом предмету. У погледу поступања у предмету К.104/03 указује да је подступак покренут од стране ОЈТ, а да је предмет преузела оштећена – судија коју је вређао управо поверилац из предмета К.107/05, да је предмет добио нов број К.71/06 да је по том предмету поступала судија С. С. , а на записнику дана 26.09.2006.године та судија доноси решење о обустави поступка због одустанка оштећене судије од приватне тужбе. Та судија је донела решење о обустави и писмено га израдила и доставила окривљеном дана 16.09.2009.године. Дакле у том предмету није ни поступао. Напомиње да ВСС није прибавио мишљење седнице свих судија ни његовог ни непосредно вишег суда иако је то била законска обавеза. Наводи разлоге погрешне примене материјалног права и повреде права гарантованих Уставом и права гарантованих Европском конвенцијом за заштити људских права и основних слобода. Предлаже да се његова жалба усвоји, побијана одлука поништи и наложи ВСС да поново одлучи о његовој жалби уз гарантовање свих права у поступку.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила

за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 07.11.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Жагубици, Извештај Основног суда у Пожаревцу број VIII 489/2011 од 30.12.2011.године, Увид у предмете И.3331/10 стари број И.113/07, К.71/06, И.107/05, VI Су 29/09, 26/09, 8/08, 33/08, 10/07 и 33/07, навода и доказа поднетих од стране подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави подносилац приговора је на рочишту одржаном дана 11.01.2012. године подносилац приговора Д. Л. дао је своје изјашњење пред Комисијом Високог савета судства. Навео је да за судију први пут изабран 1981. године, да је 22 године био председник суда, а да је 1985. године проглашен за једног од најбољих судија Браничевског округа, да је годину и по дана био деташиран у Урошевац као најбољи судија кривичар, где је паралелно остваривао норму. Што се његовог рада тиче, навео је да је за три године његова ажурност износила 0,8 за 2500 предмета, да је био једини истражни судија у суду у Жагубици и истакао да је као председник суда једном недељно одлазио на састанке у суд у Пожаревцу. Додао је његов суд на крају 2009. године био најажурнији суд на подручју Браничевског округа. Када је у питању остварена норма, навео је да је његова норма износила 509%, док 4 судија има заједно норму од 420%. Навео је да је као председник суда преузимао предмете од колегиница које су одлазиле на боловање, па је тако преузео 184 незавршена предмета, решио 138, од тога пресудом 86, на други начин 52 и 15 старих предмета. Иста ситуација је била и 2005. године када је преузео од колегинице предмете и решио 102 пресудом, 71 на други начин и старих 14, од ожалбених је имао 10 потврђених или 83%, једну преиначену одлуку и једну укинуту одлуку или 8,33%. Како је 2007. године радио само 6 месеци његов квалитет рада би требао да износи 5,80% укинutih одлука, а не 19,23 % како је обрачунато према извештајима Министарства правде и навео да је по свим материјама у којима је поступао, а то су К, П и И имао најбоље резултате рада у Општинском суду у Жагубици, као и у односу на све изабране судије Браничевског округа. Навео је да је сва оставинска решења после радног времена уносио у садржај пописа заоставштине, да је оставинска решења радио одмах по доласку странака. У погледу израде одлука је навео да је радио у року до 30 дана. Истакао је и чињеницу да је као председник суда примао странке што је одузимало време за израду одлука, али је ипак одлуке радио у законском року. Истакао је да је његова норма од 509,50% а да међу изабраним судијама најбоља норма износи 326%. У погледу нерешених предмета додао је да је 2008. године од 2300 предмета имао 55 нерешених, па коефицијент ажурности за 2008 годину износи 0,8. Навео је да годишње има 2,85 одлуке израђене у П материји, док просек одељења суда износи 25 одлука. Код израде одлука након 60 дана навео је да има 3 одлуке, да му је квалитет у П материји 18,75 а просек одељења је 28,86. Додао је да је у И материји имао укинutih 12,50%, док је

у К материји у 2005. години од 12 ожалбених имао 10 потврђених, 1 преиначену и 1 укинуту одлуку што је процентуално 8,33%, а у 2006. години од 17 потврђених одлука, 4 преиначених и 19,23% укинутих, што не сматра тачним резултатом, јер сходно члану 2 правила треба да износи 13 и нешто. Навео је да је његова ажурност у 2006. години износила 20,4, у 2007. години 2,34 а у 2008. години 2, што просечно износи 2,1. Истакао је да је на колегијуму свих судија добио позитивно мишљење да испуњава све услове везане за избор судија, обзиром да је показао велику одговорност и високи ниво оспособљености. У погледу притужбе у предмету 107/05, навео је да притужба била из разлога што је одбио да одобри депонована средства, и да као извршни судија, а поготово као председник суда никада није дао новац некоме на руке. Такође се осврнуо и на притужбу у предмету 113/07 и навео да је иста неоснована, да су јавне продаје и то њих 15 биле организоване, али да није било купаца за шта суд не може сносити одговорност. Навео је да предмет 104/03 није био његов предмет, да не може да одреди тачан датум када је био задужен овим предметом, да је пре њега поступала колегиница, да од догађаја који се десио 2003. године када је нападнут судија, нико није имао смелости да сарађује са таквим човеком, да је у том периоду започет кривични поступак под бројем 239/03, да су судије биле под притиском и страховале да ће их окривљени убити, да су се осећали нелагодно и нису заказивали предмет, да је предметом био задужен у тренутку када је јавни тужилац одустао. По питању парничних предмета решених на други начин, изјаснио се да је тако најчешће решавано у случају смрти или решења претходног питања.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршио судијску дужност као судија Општинског суда у Жагубици, и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.година

Кри+Крм+Кри-пов+Кр предмета у раду 6 решени.

К предмета у раду 184 од тога старих 15 решено 138 од тога 86 пресудом и 15 старих, 26 ожалбених 17 потврђених, 4 преиначене и 4 укинуте или 14%.

Ик предмета у раду 8 решено 5

П предмета у раду 34 од тога 4 стара решено 26 од тога 23 пресудом и 4 стара, 12 ожалбених 9 потврђених и 3 укинуте или 25%.

И предмета у раду 28 решено 20 12 ожалбених 11 потврђених и 1 укинута или 8%

Ив предмета у раду 346 од тога 39 старих решено 279 и 31 стари предмет.

О предмета у раду 49 решених.

1Р предмета у раду 3 решени.

Р(остало) у раду 22 решени.

Остварење норме 166,80%.

2007.године

Ки предмета у раду 15 решено 13

Кри+Крм+Кри-пов+Кр предмета у раду 47 решени.

Кв предмета у раду 14 решени.

Ик предмета у раду 18 решено 15

П предмета у раду 38 од тога 3 стара решено 26 од тога 9 пресудом и 3 стара, 3 одлуке израђене у року до 60 дана 1 након 60 дана, 10 ожалбених 9 потврђених и 1 укинута или 10%.

И предмета у раду 243 решено 213 9 ожалбених 9 потврђених и 1 укинута или 8%

Ив предмета у раду 252 од тога 25 старих решено 207 и 21 стари предмет.
Ипв предмета у раду 33 решени
О предмета у раду 438 решени.
1Р предмета у раду 1 решен.
Р(остало) у раду 19 решени.
Остварење норме 303,50%.

2008.године

Ки предмета у раду 41 решени
Кри+Крм+Кри-пов+Кр предмета у раду 44 решени.
Кв предмета у раду 7 решени.
Ик предмета у раду 17 решено 16
П предмета у раду 35 од тога 2 стара решено 31 од тога 6 пресудом и 2 стара, 2 одлуке у року до 60 дана 2 након 60 дана, 10 ожалбених 7 потврђених, 1 преиначена и 2 укинута или 20%.
Пом предмета у раду 2 решена.
И предмета у раду 39 решено 33 11 ожалбених 8 потврђених и 3 укинута или 27%
Ив предмета у раду 47 од тога 14 старих решено 45 и 12 стари предмет.
Ипв предмета у раду 8 решени
О предмета у раду 448 решени.
1Р предмета у раду 1 решен.
Р(остало) у раду 39 решени.
Остварење норме 208,53%.

На основу извештаја основног суда у Пожаревцу утврђено је да је подносилац приговора израдио 3 одлуке након рока од 60 дана и то:

1. П.74/07 расправа закључена 23.04.2007.године одлука експедована 25.06.2007.године
2. П.255/07 расправа закључена 22.05.2008.године одлука експедована 26.08.2008.године
3. П.296/06 расправа закључена 27.10.2008.године одлука експедована 30.12.2008.године

Увидом у спис **К.103/06** се констатује да је поступак покренут дана 14.1.2003.године оптужним предлогом ОЈТ Петровац на Млави против Б. Р. из Жагубице због кривичног дела увреде. У предмету не постоји захтев за делегацију предмета иако постоји одговор председника Округног суда у Пожаревцу од 04.02.2005.године. Прва радња у поступку се предузима 07.09.2005.године када је дата наредба за заказивање претреса за 29.09.2005.године и да се достави оптужни предлог на одговор. На рочишту 29.09.2005.године приступају сва позвана лица, окривљени на записнику изјављује да неће ангажовати браниоца изнео одбрану, оштећена исказ. Претрес се одлаже за 17.10.2005.године. На записнику се констатује да окривљени предлаже изузеће поступајућег судије а с разлога који ће навести у року од 3 дана. Дописом од 31.10.2005.године председник Округног суда у Пожаревцу предмет враћа на даље поступање и подучава да се сходно члану 42 став 3 ЗКП захтев за изузеће може поднети најкасније у року од 5 дана од дана пријема позива за претрес, а да сходно ставу 5 захтев се може поднети само према појединачно одређеном судији. Констатује се у подуци да је захтев стављен након рока, а такође и да је захтев неуредан и да се исти треба одбацити. Решењем од 08.12.2005.године захтев за изузеће се одбацује. Следећи претрес заказао је за 26.04.2006.године, исто одлаже јер окривљени изјављује да жели да

ангажује браниоца, па претрес одлаже за 16.05.2006.године, на којем претрес почиње из почетка, окривљени не ангажује браниоца, даје исказ окривљени, сведоци, претрес одлаже за 19.05.2006.године. Поднеском од 16.05.2006.године ОЈТ одустаје од кривичног гоњења, услед ступања на снагу КЗ дана 01.01.2006.године. Решењем од 18.05.2006.године обуставља кривични поступак. На решењу нема доставне наредбе нити постоји доказ да је исто решење било коме уручено. На рочишту 19.05.2006.године окривљеном саопштава усмено да је ОЈТ одустао од кривичног гоњења. Оштећена поднеском од 24.08.2006.године изјављује да се придружује кривичном гоњењу. У списима постоји записник од 26.09.2006.године о главном претресу, иако такав није претходно заказан, на записнику констатује да је без позива приступила оштећена да је изјавила да одустаје од тужбе, а након тога суд доноси решење да се обуставља кривични поступак против окривљеног на основу приватне тужбе (која никада није поднета), а на крају решења „Предмет као завршен архивирати“. По притужби председник Окружног суда је својим актом констатовао све неправилности у поступку, чињеницу да решење о обустави поступка окривљеном није достављено, а да је спис архивиран, па је издат налог за поступање дописом од 27.01.2008.године. У списима након овог дописа постоји решење број К.71/06 од 26.09.2006.године коју потписује судија С. С. а којим се обуставља кривични поступак покренут по истом оптужном акту услед одустанка приватне тужиле, без доставне наредбе нити доказа о уручења било коме тог решења. На крају службена белешка од 16.09.2009.године којом се констатује да се окривљеном уручује решење о обустави кривичног поступка.

У предмету И.107/05 дат је налог поверицу да отвори текући рачун ради исплате наплаћеног новчаног потраживања.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености.

У погледу критеријума стручности, а коју сумњу Високи савет судства преиспитује у смислу одредбе члана 5 Правила, подносилац приговора овај критеријум испуњава. Подносилац приговора јесте имао и у материји К у 2006.години, а 2008.години у материји И укинутих одлука изнад максимума прописаног Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, али имајући у виду да је поступао у више материја, а при том у тим материјама имао задовољавајући ниво стручности, Високи савет судства налази да је ова сумња остала недоказана. При том имало се у виду и број тих одлука које су биле укидане, па се констатује да се на основу овог статистичког податка није могла оправдати изражена сумња.

Основано је изражена сумња у испуњеност критеријума оспособљености.

Оспособљеност је условљена добрим ознавањем материјалног и процесног права, али и свешћу потребе решавања спорних односа међу странкама, а чије решавање странке поверавају суду. Суд кроз друштвено одговорно вршење судијске дужности, странкама мора обезбедити пружање судијске заштите у разумном року, а при том кроз

судску одлуку странкама дати и решења спора због којег су поступак покренули пред судом. Подносилац приговора из статистичких података, али и из поступања у предметима у које је извршен увид, не поседује потребан ниво оспособљености, а што проистиче из чињенице да је у раду предмете претежно решавао на други начин, дакле странкама таквим одлукама не решавајући спор, а у малом броју мериторно решених предмета одлуке израђивао у неразумно дугом року, а предметима у које је извршен увид поступао неадекватно, па оправдано довео у сумњу испуњеност критеријума оспособљености.

Поступајући у парничној материји, подносилац приговора је мали број предмета решавао мериторно, односно пресудом, а у том малом броју предмета решених пресудом одлуке махом израђивао ван законског рока. Управо у овим судећим материјама, подносилац приговора указује да не поседује довољан ниво познавања нити материјалног нити процесног права, јер у супротном и у том малом броју предмета које је решавао пресудом, одлуку би израдио у року. Ово у смислу одредбе члана 16 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности указује на несавесно поступање.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008. години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

У предмету К.103/06 поступао је подносилац приговора. Поступак је вођен по јавној оптужби да је окривљени извршио кривично дело увреде, а оштећена у поступку је била судија суда у којем је подносилац приговора радио и био председник суда. Подносилац приговора је у потпуности неадекватно поступао у предмету, у првом реду знајући да окривљени подноси неблаговремен и неуредан захтев за изузеће, у ситуацији када су докази веч изведени окривљени дао исказ, саслушана оштећена, достављајући спис председнику вишег суда да одлучи о таквом захтеву, а председник вишег суда га у одговору подучава о процесној обавези поступања у предмету. Своје даље непоступање у предмету правда тиме да је окривљени незгодне нарави и да је управо и већ било сукоба са том странком. Овиме не само да показује незадовољавајући ниво оспособљености, већ и незадовољавајући ниво друштвене одговорности у вршењу судијске дужности, али и одсуство одажности коју судија мора имати. Последица је била таква да је прво јавна оптужба одустала од кривичног гоњења, а потом довела и оштећену у ситуацију да од кривичног гоњења одустаје, јер у периоду од 4 године није се могла обезбедити судска заштита. Поред тога имајући у виду и странке у поступку, својство прво оштећене у поступку, нарушен је и углед суда. На тај начин даје се право незадовољним странкама у поступку да увредама поступају према судијама и на тај начин се урушава углед суда, а потом, на тај начин се указује и странкама да суд није у моћи да се одупре претњама обезбеди једнако поступање према странкама у поступку, јер очигледно се није могао заштити ни интегритет судије.

При том се констатује да је небитна чињеница што је други судија донео одлуку о обустави поступка, јер су поступци подносиоца приговора већ пре тога створили штетне последице.

Поред тога, у материји извршења у којој је поступао, поступци су трајали неразумно дуго, што је условило и давање наредби од стране председника вишег суда. Ван Судског пословника повериоцу се у поступку налаже отварање текућег рачуна ради преноса намиреног потраживања. Поверилац није био у обавези да као физичко лице има отворен текући рачун, већ су му се средства могла исплатити и путем поштанске дознаке. Инсистирањем и давањем налога повериоцу да поступи по налогу суда, а да за то није имао обавезу, нарушава се углед суда, а при том подсилац приговора очигледно указује да не поседује довољан ниво оспособљености, јер не познаје процесно право.

Ценећи све ове околности, поред чињенице да је доказана као основана сумња у испуњеност критеријума оспособљености, констатује се да постоје околности које доводе у сумњу и испуњеност критеријума достојности, а како је то дефинисано одредбом члана 4 Правила.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС